

Περί του θαύματος των Αρχαγγέλων στην Ιερά Μονή Διονυσίου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Ιερά Μονή Διονυσίου.

Περί τον Οκτώβριο του 1913, ο Επιτελάρχης του Εθνικού μας Στρατού, Στρατηγός Βίκτωρ Δούσμανης, έστειλε με συνοδεία δύο στρατιωτών έναν ανεψιό του ψυχοπαθή και δαιμονισμένο από πνεύμα πύθωνος, όπως τότε η μάντισσα στους Φιλίππους, και επιστολή στη Μονή, δια της οποίας έλεγε ότι : «Εδώ Πατέρες στην Πατρίδα μου (Κέρκυρα), υπάρχει το καλύτερο ψυχιατρείο της Ελλάδος, όπου ήταν ο ανεψιός μου Ιωάννης, αλλά δεν είδαμε καμία βελτίωση. Μας είπαν και οι γιατροί ότι εξάντλησαν όλα τα μέσα της επιστήμης, και ως εκ τούτου αποφασίσαμε να τον στείλουμε στα Άγια μέρη σας, και παρακαλούμε να τον δεχθείτε και να τον κάμετε ό,τι είναι δυνατόν πνευματικώς, όπως με τις ευχές σας λυπηθεί ο Θεός και μας και αυτόν και τον κάμει καλά». Τον δέχθηκε η Μονή.....

Τον έφεραν οι στρατιώτες ελαφρώς δεμένο, αλλά μας είπαν να τον προσέχουμε, διότι έχει τάσεις φυγής και δεν έχει επίγνωση του κινδύνου. Κλείστηκε σε ένα

δωμάτιο του ξενώνα με σιδερόφρακτα παράθυρα. Εκεί πήγαιναν οι ιερείς και του διάβασαν ευχές και εξορκισμούς. Τους φέρονταν ήσυχα, όταν όμως είχε κρίσεις, φώναζε, βλασφημούσε και λύνονταν από τα δεσμά του παραδόξως. Γι' αυτό έφεραν μια μέρα τον λεμβούχο της Μονής, ο οποίος τον έδεσε με ναυτικούς κόμπους δύσλυτους, αλλά και πάλι μέσα σε λίγα λεπτά λύνονταν.

Οδηγούμενος δε υπό δαιμονικού πνεύματος, μόλις έβλεπε έναν αδελφό να πηγαίνει να τον δει, του έλεγε το παρελθόν του και ιδίως ανεξομολόγητες αμαρτίες.

Ιδίως απεκάλυπτε τα αμαρτήματα του Αρχοντάρη της Μονής, ο οποίος μόλις εξομολογήθηκε άκουσε τον δαιμονισμένο να του λέγει : «τώρα θα σε αρχίσω πάλι από το εξώφυλλο του καταστίχου και θα σου τα ψάλλω όπως πρέπει». Μετά από λίγο όμως αγριεμένος φώναζε : «δεν βλέπω τίποτε, ποιος τα έσβησε ; Ποιος σε συμβούλεψε τι να σε κάνω τώρα, δεν βλέπω τίποτα μέσα στο κατάστιχο».

Κατά την αγρυπνία της εορτής των Αρχαγγέλων, μετά από εντολή του Γέροντος, τον έφεραν στον ναό και προσεύχονταν όλοι για να τον λυπηθεί ο Θεός και οι άγιοι Αρχάγγελοι και ν' απαλλαγεί από τα δεσμά του σατανά. Όταν κατά την Λιτή τον μνημόνευσε ειδικά ο ιερεύς, έβγαλε φωνή σαν μουγκρητό ασυνάρτητο. Στους αίνους τον πήγαμε και προσκύνησε την εικόνα των αγίων Αρχαγγέλων και όταν τον φέραμε στο στασίδι άρχισε ν' ανησυχεί και να σηκώνεται για να φύγει. Όταν ψάλλονταν το δοξαστικό του Αρχαγγέλου Μιχαήλ : **«Όπου έπισκιάση ή χάρις σου Αρχάγγελε, εκείθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ή δύναμις»**, τότε ως αστραπή έφυγε από τον ναό και κατευθύνθηκε προς τον εξώστη στη θάλασσα, ύψους περίπου 100 μέτρων.

Τρέξαμε, φοβούμενοι ότι πάει να γκρεμιστεί. Αλλά, ώ της χάριτός σας αξιύμνητοι Αρχάγγελοι ! Σε απόσταση μικρή από τη Λιτή, στην καμάρα, όπου υπάρχει αγιογραφία των αγίων Αρχαγγέλων, εκεί στο μέσο τον προφθάσαμε όρθιο και ακίνητο. Τον ρωτήσαμε : **«Τι έπαθες, Γιάννη ;»**. **«Δεν έπαθα τίποτα»**, μας λέγει, **«έγινα καλά, οι άγιοι Αρχάγγελοι με κάμαν καλά»** και αφού έκαμε τον Σταυρό του ασπάστηκε τις εικόνες των.

Τον πήγαμε με χαρά στην Εκκλησία, κατόπιν στην τράπεζα και ήταν ήσυχος, σώφρων, σαν να μην ήταν άγριος και απρόσιτος όπως πριν.

Έμεινε ακόμη 3 - 4 ημέρες και κατόπιν επιβιβάστηκε στο ατμόπλοιο με παράκληση τον πλοίαρχο να τηλεφωνήσει στον θείο του Στρατηγό στον Πειραιά για να τον παραλάβει. Μετά από μερικές ημέρες λάβαμε ευχαριστήρια επιστολή του Στρατηγού.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ, ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΕΣ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΜ. ΓΑΒΡΙΗΛ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ (+), εκδ. «ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ», ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1994, σ. 111 Κ.Ε.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr